

Жалба, подадена на 18 декември 2017 г. от Европейската комисия срещу решението, постановено от Общия съд (седми състав) на 10 октомври 2017 г. по дело T-435/15, Kolachi Raj Industrial (Private) Ltd/Европейска комисия

(Дело C-709/17 P)

(2018/C 112/21)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Европейска комисия (представители: J.-F. Brakeland, A. Demeneix, M. França)

Други страни в производството: Kolachi Raj Industrial (Private) Ltd, European Bicycle Manufacturers Association

Искания на жалбоподателя

— да отмени решението на Общия съд от 10 октомври 2017 г. по дело T-435/15, Kolachi Raj Industrial (Private) Ltd/Комисия, да отхвърли жалбата пред първата инстанция и да осъди жалбоподателя да плати съдебните разноски;

или, при условията на евентуалност,

— да върне делото на Общия съд за ново разглеждане; да не се произнася по съдебните разноски в производството пред първата инстанция и по обжалване.

Основания и основни доводи

Подадената от Комисията жалба е срещу решението на Общия съд от 10 октомври 2017 г. по дело T-435/15. В това решение Общият съд отменя Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/776 ⁽¹⁾ на Комисията от 18 май 2015 г. за разширяване на обхвата на окончателното антидъмпингово мито, наложено с Регламент (ЕС) № 502/2013 на Съвета върху вноса на велосипеди с произход от Китайската народна република, към вноса на велосипеди, изпращани от Камбоджа, Пакистан и Филипините, независимо дали са декларирани с произход от Камбоджа, Пакистан и Филипините в частта, която се отнася до Kolachi Raj.

В подкрепа на жалбата си Комисията се позовава на едно-единствено основание.

Комисията счита, че Общият съд е направил погрешно тълкуване на член 13, параграф 2, буква б) от основния антидъмпингов регламент. На първо място, в обжалваното решение Общият съд неправилно е привнесъл правила за произход при прилагането на член 13 от основния регламент и при тълкуването на думата „от“, използвана в член 13, параграф 2, буква б). На второ място, Общият съд погрешно е ограничил вида доказателства, които Комисията може да използва, за да докаже, че части идват „от“ страната, за която се прилагат антидъмпингови мерки. Според Комисията възприетото от Общия съд тълкуване не съответства на текста, контекста и целта на член 13 от основния регламент, нито на практиката на Съда във връзка с мерките за заобикаляне.

⁽¹⁾ ОВ L 122, 2015 г., стр. 4.

Преюдициално запитване от Consiglio di Stato (Италия), постъпило на 18 декември 2017 г. — CCC — Consorzio Cooperative Costruzioni Soc. Cooperativa/Comune di Tarvisio

(Дело C-710/17)

(2018/C 112/22)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Consiglio di Stato

Страни в главното производство

Жалбоподател: CCC — Consorzio Cooperative Costruzioni Soc. Cooperativa

Ответник: Comune di Tarvisio

Преюдициален въпрос

Съвместима ли е с член 48 от Директива 2004/18/ЕО ⁽¹⁾ разпоредба като член 53, алинея 3 от Законодателен декрет № 163 от 16 април 2006 г., която допуска до участие предприятие с „посочен“ проектант, който, поради обстоятелството че не е оферент, не може да се ползва от института на използването на ресурсите на други предприятия?

⁽¹⁾ Директива 2004/18/ЕО от 31 март 2004 година относно координирането на процедурите за възлагане на обществени поръчки за строителство, услуги и доставки (ОВ L 134, 2004 г., стр. 114; Специално издание на български език, 2007 г., глава 6, том 8, стр. 116).

**Преюдициално запитване от Commissione Tributaria Regionale per la Lombardia (Италия),
постъпило на 20 декември 2017 г. — EN.SA. Srl/Agenzia delle Entrate — Direzione Regionale
Lombardia Ufficio Contenzioso**

(Дело C-712/17)

(2018/C 112/23)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Commissione Tributaria Regionale per la Lombardia

Страни в главното производство

Жалбоподател: EN.SA. Srl

Ответник: Agenzia delle Entrate — Direzione Regionale Lombardia Ufficio Contenzioso

Преюдициални въпроси

- 1) Съвместима ли е с принципите на правото на ЕС в областта на ДДС, развити от Съда, националната нормативна уредба на член 19 (Приспадане), член 21, параграф 7 (Фактуриране на операциите) от D.P.R. [Декрет на президента на Републиката] № 633 от 26 октомври 1972 г. и член 6, параграф 6 от D.lgs. [Законодателен декрет] № 471 от 18 декември 1997 г. (Нарушение на задълженията за документиране, отчитане и индивидуализация на операциите) в хипотезата на обявени за фиктивни операции, с които не е причинена вреда на държавния бюджет и не е настъпило каквото и да било данъчно предимство за данъчнозадълженото лице, като се има предвид, че едновременното прилагане на вътрешната правна уредба води до:
 - а) каскадна невъзможност за приспадане на данъка, наложен върху направените от купувача покупки за всяка от спорните операции с участието на един и същ субект и една и съща данъчна основа;
 - б) начисляване на данък и плащането му от продавача (и изключване на възстановяването на недължимо платеното) за съответните паралелни продажби, обявени за фиктивни;
 - в) налагане на санкция в размер на данъка върху покупките, чието приспадане е невъзможно?